

PSALM 57:1-7

1 Een gouden kleinood van David, voor den opperzangmeester, Al-tascheth; als hij voor Sauls aangezicht vlood in de spelonk. 2 Wees mij genadig, o God! Wees mij genadig, want mijn ziel vertrouwt op U, en ik neem mijn toevlucht onder de schaduw Uwer vleugelen, totdat de verdervingen zullen voorbij zijn gegaan. 3 Ik zal roepen tot God, den Allerhoogste, tot God, Die het aan mij voleinden zal. 4 Hij zal van den hemel zenden, en mij verlossen, te schande makende dengene, die mij zoekt op te slokken. Sela. God zal Zijn goedertierenheid en Zijn waarheid zenden. 5 Mijn ziel is in het midden der leeuwen, ik lig onder stokebranden, mensenkinderen, welker tanden spiesen en pijlen zijn, en hun tong een scherp zwaard. 6 Verhef U boven de hemelen, o God! Uw eer zij over de ganse aarde. 7 Zij hebben een net bereid voor mijn gangen, mijn ziel was nedergebukt; zij hebben een kuil voor mijn aangezicht gegraven; zij zijn er midden ingevallen. Sela.

De herhaling van de roep wijst op een dringende nood, want zo wordt een intens verlangen vertolkt. Als 'hij die snel geeft, dubbel geeft', moet hij die snel wil ontvangen het tweemaal vragen. De psalmist smeekt eerst om genade, en beseft dat hij niets aan die bede kan toevoegen, daarom herhaalt hij haar. God is de God van genade, en de Vader van alle genade; het is dan ook het meest passend dat wij in onze benauwdheid genade proberen te vinden bij Hem in Wie ze woont. Het geloof brengt zijn zaak heel goed. Hoe kan de Heere ongenadig zijn voor een ziel die vol vertrouwen is? Ons geloof verdient de genade niet, maar het ontvangt altijd de soevereine genade van God wanneer het oprecht is, zoals in dit geval waarin 'de ziel' van de mens op God betrouwde.

David heeft een dringende reden om te bidden, want hij ziet God aan het werk. Saul achtervolgde David, maar David had hem meermalen in zijn macht en had hem ter plekke kunnen doden. Het kwaad is een rivier die op een dag terugstroomt naar zijn bron. Wij kunnen neerzitten bij de opening van de kuil en met verwondering de rechtvaardige vergeldingsdaden van de Voorzienigheid zien. Als er geen passende instrumenten op aarde zijn, zal de hemel zijn legioenen van engelen leveren om de heiligen te hulp te komen.

In tijden van grote benauwdheden mogen wij opmerkelijke genadeblijken verwachten; evenals de Israëlieten in de woestijn zullen wij ons brood warm uit de hemel ontvangen, elke morgen vers; en

voor de nederlaag van onze vijanden zal God Zijn hemelse batterijen het vuur laten openen, en hen in totale verwarring brengen. Overal waar de slag heviger is dan gewoonlijk, zal er hulp komen uit het hoofdkwartier, want de Opperbevelhebber ziet alles. De dichter vroeg om genade, en samen met de genade kwam ook de waarheid. Zo geeft God ons altijd meer dan wij vragen of denken. Zijn eigenschappen, als vliegende engelen, zijn altijd gereed om Zijn uitverkorenen te redden.

De gelovige wacht, en God werkt. De Heere heeft Zich aan ons verbonden, en Hij zal Zich niet terugtrekken, Hij zal Zijn verbondsverplichtingen nakomen. Alles wat de Heere begint zal Hij volbrengen; genadebewijzen uit het verleden zijn dan ook garanties voor de toekomst, en bewonderenswaardige redenen om tot Hem te blijven roepen.

Voordat de gelovige zijn gebed helemaal besluit, voegt hij er een vers van lofprijzing tussen; en wel een luisterrijke lofprijzing, aangezien ze opstijgt uit de leeuwenkuil en uit het midden van vurige kolen. Hoger dan de hemelen is de Allerhoogste, en zo hoog behoren onze lofprijzingen te gaan. Wij moeten de glorie van God, die zo wordt geopenbaard dat zelfs de cherubim en serafim niet in staat zijn haar te vertolken, erkennen. Gelijk in de hemel, also ook op de aarde; laat Uw lof, o grote Jehova, wereldwijd worden uitgeroepen. Zoals de lucht de hele natuur omringt, laten zo Uw lofprijzingen de aarde omgeven met een gordel van gezang.

Overweging:

Het valt op dat David hier, schuilend in de grot om zijn leven te redden, dezelfde uitdrukking voor het prijzen van God gebruikt als toen hij zegevierde over zijn vijanden.

